

Az Alkotmányjogi Tanács alakuló ülése

Szerdán az Országgyűlésben dr. Bognár Rezső elnöklétele alatt alakuló ülést tartott az Alkotmányjogi Tanács. A társadalom alkotmányos rendjének védelmében, a jogszabályok és jogi iránymutatások alkotmányosságának biztosításában közreműködő 15 tagú testület megvitatta a tevékenységével kapcsolatos tartalmi és szervezeti kérdéseket.

Az ülésen — amelyen részt vett és felszólalt dr. Korom Mihály, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a KB titkára és Apró Antal, az országgyűlés elnöke — hangsúlyt kapott,

hogyan a tanács eljárását a felső szintű állami szervek, illetve vezetőik a társadalmi szervezetek és az érdekképviseleti szervek országszerte vezető testületei, továbbá a Fővárosi Tanács és a megyei tanácsok indítványozhatják. Minthogy az Alkotmányjogi Tanács az állampolgárok és más ügyfelek egyedi ügyeivel nem foglalkozik, az állampolgárok csak az említett útján fordulhatnak a testülethez. Az Alkotmányjogi Tanács folyamatos tevékenysége várhatóan jó irányban befolyásolja a jogalkotás színvonalát is.

Országgyűlési bizottság megbeszélése

Az országgyűlés mezőgazdasági bizottsága szerdán Velencén, a Fejér megyei Növényvédelmi és Agrokémiai Állomáson tartott ülést Cselőtei László elnökletével. A testület megvitatta a MÉM és az OVH tavalyi költségvetésének vérehajtásáról szóló jelentést, valamint a MÉM beszámolóját a talajerő-gazdálkodás helyzetéről és továbbfejlesztésének lehetőségeiről. Villányi Miklós MÉM-államtitkár tájékoztatta a képviselőket a mezőgazdaság időszerű feladatairól.

Tárukkozó határban...

Évente egyszer összejönnek téészek, szakszövetkezetek, állami gazdaságok szakemberei, buszra ülnek és átmennek a közeli-távolságszomszédba, hogy megnézzék: arrafelé milyen a határ. Lesz-e fű, jó kővér, foszlosz bélu kalácsnak való búza és fénylő bor az asztalra. Alkalmom az ilyen találkozás a szakmai ismeretek cseréjére, a hasznos kezdeményezések terjesztésére, a biztos rosszra való figyelmeztetésre. Kedden a kisteleki homokvidék szelídítői ülték kocsiba, hogy időt szakítsanak a mások munkájának megtekintésére.

Amerre indulunk satnya búzákat, vékonyka kukoricákat. A foltos táblákból gazok piskednek. Tovább, a gyümölcsös felé haladva dűslombú barackfák bólogatnak az enyhé szélben, jól elrejtve kevéske termésüket, amit az áprilisi fagy meghagyott. A fölfrissült határban nem örömtelik a balástyai Móra Tsz földjei. Egri József elnök is kesereg, hogy a mostoha időjárás miatt mindez. Az ős száraz volt, a tél hideg, a tavasz meg fagyos. Szerencsére a májusi esők még idejében érkeztek, s így a burgonyaföldéktől várják a megváltást. Az iroda melletti parcella eddig rá is szolgált a bizalomra, a térdig érő krumpliszár alatt — a régi-ek tapasztalása szerint: szokott lenni gumó is.

Kérdés, amit Gyuris Szilveszter, a megyei tanács mezőgazdasági osztálya helyettes vezetőjének is többször föltekelt — lesz-e elfogadható ára a most bő terméssel ajánlkozó krumplinak? Ugyanis, sajátos magyar betegség, hogy a többel se tudunk mit kezdeni, a keveset meg kapkodunk. Elegendő csak az idejű krumplimézirára gondolnunk, amelyet a vásárlók zsebe bánta. A határjáráson is fölerősödött a régi termelő hang, hogy a burgonya árát mindenkor a piac törvényeinek kellene meghatározni. Akkor talán nem lennének ekkora differenciák az értékesítésben.

A szabadár ellenzőinek érvelése, hogy nem lehet kitenni a vásárlókat a piac szeszélyeinek és megközelítően egyforma árértékért kell adni a krumplit ősön-tavaszon. Ez is igaz lenne, ha e

humánus kezdeményezés nem éppen a helytelen fölvásárlási ármeghatározás miatt szenvedne csorbát. A húszforintos különbség a hivatalos és a szabad ár között meglehetősen a visszaéléseknek. Mint tudjuk, a tavalyi fölvásárolt 5 forintos burgonyát csak 7 forint 60 fillérré adhatták a boltok, Zöldért-üzletek, s ugyanakkor a Bosnyákon meg Miskolcon 15—25 forintért vették a kereskedők. Abban is meg egyeztek a döcögő busz utasai, hogy a balástyai, a csemegei krumpligazdák — úgy tűnik — jó ideig kiszolgáltatottjai lesznek a szabályozás szeszélyeinek. A töretlen bizakodás legjobb példája viszont, hogy már a burgonyaadás előtt a jövő évi vetőmagról egyezkedtek.

A szomszédos Alkotmány Tsz határában Gera József elnök másra terelte a beszélgetés fonalát.

— Rendkívül gyorsan idevágódtak az esők, nehezen tudtuk megmenteni a takarmánynakvalót. Többször forgatjuk a lucernarendeket, hogy szárazok legyenek a kazlak. Ettől függetlenül az árpátalák szépen szökülnek, hónap közepén kiküldjük rájuk a kombájnokat.

— Sajnos — jegyezte meg valaki — utalva a tavaszi szárazság miatt kényszeredetten kasza alá érett gabonára.

A határszemlése baráti találkozás nem új eseménye a szövetkezeteknek. Összejönnek a gazdaságok vezetői, a tanácsok, érdekképviseleti szervek képviselői, és „a több szem, többet lát” el alapján körbejárják a gazdaságokat. Több éves tapasztalat, hogy nemcsak a mutatókat, hanem a takarogni valót is bátran tárják a vendégek elé. Közösben igyekeznek segíteni a bajba jutottakat. Dr. Tóth Ferenc, a kisteleki pártbizottság első titkára mondtatta, hogy az új közigazgatási határ körvonalazásával a gazdaságok közelebb kerülhetnek egymáshoz. Ez nem jelent új tájékozást, hiszen annak már kialakultak a hivatalos formái — inkább szakmai közlekedés és a tapasztalatok gyors cseréje válhat előnyűre a találkozásnak.

A menet a balástyai téészekből (Móra, Alkotmány, Rákóczi) az ópusztaszeri Árpád vezér Termelőszövetkezet földjeit kereste fel. Lát-

tunk borsóval növekedő lucernatáblákat, hiányosra maradt napraforgósortokat, és a „szövetkezet lelkének” nevezett földet, a Réteget. Ott az asztalsima gabonaterengert apró facsoportok lyuggatták, fényes utak szabdalták, s az egész, mint egy óriás koszorú zárta le a Tisza mentén húzó zöld erdő. Utunkon fehérbe öltözött bodzabokrok, pompázó réti virágok, villanyoszlopra kapaszkodó vadrózsák tárukkoztak. Bakson, a Kis-Tisza partján paprikakapálók hajladoztak. Az árpa itt-ott már a sok esőtől földre hajtotta kalásztát. Bárkányi József mondtatta: nem baj, ő azt hallotta mindig: ha dől, zsákba dől. Szabó István, a Magyar—Bolgár Termelőszövetkezet főmezőgazdája az öntözés előnyeiről beszélt, s megmutatta, milyen szép, ha csatornákkal rendezik a víz útját, s mennyivel jobb a talaj, ha megjavítják (átlagban 63 mázsa kukoricát termett hektáronként, s ahogy mondják, mindazért, mert föl vitték hozzá a Tisza vizét). Az is elhangzott, hogy a téés jelentős summát kapott erre.

Kisteleken Gömöri Árpád megnyugtatta gazdasárait, hogy náluk is fölszárgallott a repce. Ejtötte meg a balástyaiak sajnálkozottak, hogy nem volt idejük kiszedni a magjáért természetett növényből a gyomot. Egyértelmű volt Gazsovi József csemegei elnök megnyugvása, hiszen többször is köszöntö a hivatalos szerveknek, hogy „nem koppantottak a fejére”, mert Szilveszter napján vetette a rozsot. Bevallotta őszintén, mindaddig reszketett, míg a 417 hektár rozsföld kalásza nem szökken. Most már szemmel is jól látható, hogy a téli rozsvetés semmivel se különbözik az ősztől. Bodó Imre, a kisteleki pártbizottság munkatársa mindvégig hajtogatta: elmúltak már azok az idők, amikor a tenni akaró ember útjába álltak. Most a bátraké a szerencse, a párt politikája segíti a jóra vállalkozókat.

A határás úton láttunk égnék álló almafütyökereket, elhanyagolt, bitangjára csapott földdarabokat, le rongyolódott istállókat is, amelyek épp úgy hozzátartoznak a homoki gazdaságokhoz, mint a magas tőkére eresztett végeláthatatlan szőlősortok, egyforma koronára metszett barackosok, vagy éppen a fóliahadályban gömbölyöző szép állatok. Mind mind a vergődés, az öröm jelképei a természetet megzabolázó ember munkái. A bejárt területen — Balástya, Baks, Ópusztaszer, Pusztaszer, Kistelek, Csemege — csaknem húszezer embernek adnak megélhetést a termelőszövetkezetek. Akik arra járnak, maguk is meggyőződhetnek: nincs okuk a szegyenkezésre.

Majoros Tibor

Győri Imre Szegeden

Tegnap, szerdán Szegedre látogatott Győri Imre, az Országos Közművelődési Tanács elnöke, s a városi pártbizottságon aktuális kulturális kérdésekről folytatott megbeszélést Török Józseffel, a szegedi pártbizottság első titkárával. Ezután ellátogattott a Szegedi Nyomdába, ahol az üzemi vezetői tájékoztatták a nyomda munkájáról, az eredményekről és a gondokról.

Minőségellenőrzés az iparban

A vállalati intézkedések hatására csak lassú javulás tapasztalható az ipari termékek minőségében. Az eltérhetőség még mindig több a hibás áru, aminek elsősorban a technológiai fejlemények lassúsága, és a hiányos minőségellenőrzés az oka. Sok gyár nem fordít kellő figyelmet a csomagolásra, a szállításra, s ebből eredően is magas a reklamációk száma. A minőség hibái miatt károk jelentős részét leértékelések, kötbérek, kártalanítások formájában fizetik meg az iparvállalatoknál.

Mindezt az Ipari Minisztérium felmérése állapította meg, s azt a következtetést is levonták, hogy az ipari gyártmányok minőségének javításában mielőbb döntő fordulatra van szükség. A vállalatoknál hatékonyabb és átfogó minőségszabályozó rendszert kell kialakítani, s ehhez megfelelő ösztönzőket elterjeszteni. A gazdálkodó szervek vezetői felelősek a minőségért, ilyen irányú munkájukat a minisztérium és az ipari minőségellenőrző intézetek rendszeresen figyelemmel kísérik, és az eddigieknél szigorúbb felelősségrevonást alkalmaznak a súlyosabb exportreklamációk esetén, vagy ha a fogyasztók érdekeit sértő rossz minőségű termékek kerülnek forgalomba.

Külön-külön is elemezték az exporttermékek, és a hazai kereskedelmi forgalomba kerülő cikkek minőségének alakulását. Az exportgyártmányokról megállapították: tovább tart a vas-kohászati áruk minőségének javulása, különösen a keresett és értékeesebb nemesacél- és hűtőanyagok, az exportgyártmányok minőségében, megfelelő az autóbuszok, teherjárművek, hajóipari gyártmányok minősége. Javult a vegyipari cikkek többségének, elsősorban a gumiipari termékeknek, valamint a gyógyszereknek a minősége. és a korábbinál kevesebb reklamáció érkezett az exportra kerülő konfekciótermékekre, lábbelikre.

Mindezt annak is köszönhető, hogy a rendszeresen

selejtes árut kibocsátók elhatalmasodtak a hatóságok. A belföldön a kereskedelmi forgalomba kerülő árucikkek minőségvizsgálatának tapasztalatai vegyes képet mutatnak: van ahol javult, másutt stagnált, vagy romlott a termékek minősége. Az utóbbi időben a forgalomba került iparcikkek 78 százaléka megfelelt a követelményeknek, ami az előző évhez képest 5—6 százalékos arányjavulást jelent. Ugyanakkor a villamosipari termékek 8 százaléka nem felelt meg az élet- és vagyoni-

védelmi előírásoknak, szemben a korábbi alig 5 százalékos aránnyal. Gyakori a reklamáció a háztartási gépekre, és több volt a panasz a bútorkra és a ruházati termékekre is.

A minisztériumi elemzés szerint a minőség hiányosságai miatti károk a tárca felügyelete alá tartozó vállalatok árbevételének körülbelül 0,7 százalékát teszik ki átlagosan, aminek több mint a felét a termelés során, a többi utólagos ellenőrzéskor állapították meg.

Tüdőgyógyász-kongresszus

A közelmúlt rettegett népbetegsége, a tuberkulózis elvesztette tömeges jellegét, s ma már a nem tuberculozis tüdőbetegségek gyógyítása teszi ki a feladatok zömét — hangzott el a Korányi Frigyes TBC és Tüdőgyógyász Társaság 44. nagygyűlésén, amely szerdán kezdődött meg a Semmelweis Orvostudományi Egyetemen.

A tüdőgyógyászat neves magyar képviselői mellett 11 ország szakemberei is részt vesznek a háromnapos tanácskozáson. A kongresszust dr. Miskovits Gusztáv, a Korányi Frigyes TBC és Tüdőgyógyász Társaság elnöke nyitotta meg, majd a résztvevőket dr. Hutás Imre egészségügyi miniszterhelyettes és dr. Zoltán Imre, a Magyar Orvostudományi Társaságok és Egyesületek Szövetsége (MOTESZ) elnöke üdvözlötte.

Az ünnepélyes megnyitó után átadták a Korányi Emlékérmeket, amelyet a TBC és tüdőbetegségek elleni küzdelemben folytatott kimagasló munkájáért Kertes István professzor, az Országos Korányi TBC és Pulmonológiai Intézet osztályvezető főorvosa, a Tüdőgyógyász Társaság főtitkára kapott.

A kongresszus első napján a tüdőgyógyász-társaság tiszteletbeli tagokat is avatott, továbbá átadták az 1983-as kiemelkedő tudományos tevékenységért járó díjakat.

A 44. magyar tüdőgyógyász-kongresszus előadásai, refe-

rátumai három fő téma köré csoportosulnak. Az első napon a légzés és keringés elégtelenségével foglalkoznak a szakemberek. Az idült légzési, keringési elégtelenségben szenvedő, légzészárosodott betegek folyamatos ellátásában, gondozásában szerzett tapasztalatokat vitatják meg. A kongresszus második fő témája a mellkasi nyirokcsomó-betegségek és daganatok diagnosztikája és kezelése. A betegek ellátásában alapvető fontosságú az alapellátás orvosai való kapcsolat, kulcsszerepe van a körzeti- és az üzemorvosoknak. A kongresszus harmadik napján a két orvosi szakterület szervezett együttműködésének és optimális munkamegosztásának kérdéseivel foglalkoznak.

A Magyar Néphadsereg kijelölt törzsei és csapatai, az éves kiképzési tervnek megfelelően — tartalékos hadkötelesek bevonásával —, harcászati gyakorlatot hajtanak végre. Képvén: átkelés a folyón

Emlékezés Bánki Donátra

Százhuszonöt éve született Bánki Donát gépészmérnök, műegyetemi tanár, akadémikus, és ahogy világszerte is ismerik — a feltaláló. A nemzetközi piacon is versenyző, Csonka Jánossal közös alkotása, a Ganz-motor, amelynek külön is szabadalmaztatott legjelentősebb újítása a porlasztókarburátor volt. Működésének második szakaszában a gőzturbinák és vízgép-

áramlástani kutatásának elméleti eredményeit összegezte, majd 1917-ben a Bánki-turbina szabadalmaztatásával mindezt gyakorlatban is megvalósította.

Az évforduló alkalmából tegnap délelőtt megkoszorúzták a XIV. kerületi Bánki Donát utcánál, a névadó emléktábláját, s délután koszorúzási ünnepséget tartottak a Farkasréti temetőben.